

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/101/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325202142
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325202142.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci A. B. v konaní o preskúmaní trvania dôvodov detencie o sťažnosti A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 30.09.2025, sp. zn. 3Ntd/5/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 20. novembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 82 odsek 3 Trestného zákona rozhodol, že A. B. bude pokračovať vo výkone detencie, ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 26Nt 61/2024 zo dňa 02.09.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos/102/2024 zo dňa 25.09.2024, pretože dôvody detencie podľa § 81 odsek 3 Trestného zákona, trvajú.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí odôvodnil tým, že duševné ochorenie, ktorým trpí A. B. vyžaduje špeciálne liečebné opatrenia a naďalej trvajú dôvody detencie podľa § 81 odsek 3 Trestného zákona. Poukázal na komplexnú správu detenčného ústavu, z ktorej vyplýva, že nedošlo k výraznejšiemu pozitívnemu ovplyvneniu jeho zdravotného stavu, opakovane bolo evidované manipulatívne správanie, verbálna agresia. K svojmu ochoreniu je nekritický, neustále je nutné ho pozorovať z dôvodu nestability jeho psychického stavu, dvakrát boli použité obmedzovacie prostriedky. Nevykazuje vnútornú motiváciu k zmene, ani k aktívnej sebareflexii. Celkové riziko násilného správania je pretrvávajúce vysoké. V prípade jeho umiestnenia do psychiatrickej nemocnice nie je možné zabezpečiť ochranu spolupacientov, či personálu na požadovanej úrovni. Menovaný trpí nevyliciteľnou duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná, teda jeho prípadných pobyt v podmienkach zdravotníckeho zariadenia, je nebezpečný a je tu obava, že svojím správaním bude ohrozovať život a zdravie iných osôb. Často verbalizuje suicidálne myšlienky a myšlienky o úmysle ublížiť rodinným príslušníkom a osobám, ktoré mu nevyhoveli v jeho požiadavkách. Liečbu menovaného, ako aj ochranu spoločnosti pred prípadným protiprávnym konaním z jeho strany možno toho času zabezpečiť naďalej jeho ponechaním v detenčnom ústave, a preto súd I. stupňa rozhodol tak, že A. B. bude pokračovať vo výkone detencie, nakoľko jej dôvody trvajú.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že nesúhlasí s tým, ako postupoval súd I. stupňa pri svojej rozhodovacej činnosti a chce byť preradený z detenčného ústavu do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V ÚVTOS by mal väčšiu mieru slobody a mohol sa aj pracovne začleniť do kolektívu. Navrhol, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Levice a sám vo veci rozhodol.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u menovaného A. B. naďalej trvajú dôvody detencie, a preto bude v jej výkone pokračovať, sú opodstatnené, a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné, preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

K úvahám súdu I. stupňa krajský súd dopĺňa, že nakoľko stav menovaného nemožno považovať za stabilizovaný, je nekritický voči svojmu ochoreniu, je u neho prítomná verbálna agresia voči personálu a automutilačné konanie (sebapoškodzovanie), existuje stále vysoké riziko, že v nechránenom prostredí by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho psychického stavu vzhľadom na skutočnosť, že si neuvedomuje svoje ochorenie, ako aj prítomnú neschopnosť sebareflexie, čím je jednoznačne preukázané, že dôvody, pre ktoré bol umiestnený do detenčného ústavu, nepominuli, stále trvajú, a preto súd I. stupňa dospel k správnejmu záveru o tom, že je dôvodné, aby menovaný pokračoval vo výkone detencie, pretože jeho liečbu, ako aj ochranu spoločnosti je t. č. možné zabezpečiť práve a jedine iba ďalším výkonom detencie.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto krajský súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.